

पूर्वकेनित्ये ॥ ८ ॥ अष्टाभिर्गुणैः शुश्रूषाश्रवणं पङ्कणं धारणमूहनमपोहनं विज्ञानं तत्त्वज्ञानं चेति तैः पञ्चाशद्वर्षवयसमित्येकैकस्य विशेषणं ॥ ९ ॥ १० ॥ सप्तभिः मृगयाक्षाः स्त्रियः पानमिति चतुर्भिः कामजैः दंष्ट्रपातनं वाक्पारुष्यं अर्थदूषणमिति त्रिभिः क्रोधजैरिति सप्तभिः अष्टानां ब्राह्मणचतुष्टयं शूद्रत्रयं सूतश्चेति तेषां ॥ ११ ॥ ते त्वया द्रष्टव्याः ॥ १२ ॥ गूढं न्यासापहारादिकं ते त्वयानपासं अन्योन्यं विवदमानौ द्रव्ये परस्परसंबन्धं दूषयतस्तथा च उभयोरसंबन्धाद्राजकीयमिदमिति बुद्धिनकारयेदित्यर्थः सार्धः ॥ १३ ॥ परिस्रवेत्तु मंदं मंदमन्यत्र गच्छेत् ॥ १४ ॥ १५ ॥ अधर्मत इति च्छेदः धर्ममूले राज्ञे ॥ १६ ॥ १७ ॥ ततः साक्षीति यतो परीक्षायां सामात्यस्य राज्ञोऽधोगतिस्ततो हेतोस्तत् व्यवहारजातं परीक्ष्यं तथा हि अर्थिनाममायं शतं सुवर्णान्धारयतीति पक्षे उपन्यस्ते यदि प्रत्यर्थाधारयामीति वदेत्तदानसाक्ष्यादिप्रयोजनम

वैश्यान्वितेन संपन्नानेकविंशतिसंख्यया ॥ त्रींश्च शूद्रान्विनीतांश्च शुचीन्कर्मणि पूर्वके ॥ ८ ॥ अष्टाभिश्च गुणैर्युक्तं सूतं पौराणिकं तथा ॥ पञ्चाशद्वर्षवयसं प्रगल्भमनसूयकं ॥ ९ ॥ श्रुतिस्मृतिसमायुक्तं विनीतं समदर्शिनं ॥ कार्ये विवदमानानां शक्तमर्थेष्वलोलुपं ॥ १० ॥ वर्जितं चैव व्यसनैः सुघोरैः सप्तभिर्भृशं ॥ अष्टानां मंत्रिणां मध्ये मंत्रं राजोपधारयेत् ॥ ११ ॥ ततः संप्रेषयेद्राष्ट्रे राष्ट्रीयाय च दर्शयेत् ॥ अनेन व्यवहारेण द्रष्टव्यास्ते प्रजाः सदा ॥ १२ ॥ न चापि गूढं द्रव्यं ते ग्राह्यं कार्योपघातकं ॥ कार्ये खलु विपन्ने त्वांसो धर्मस्तांश्च पीडयेत् ॥ १३ ॥ विद्रवे चैव राष्ट्रं ते श्येनात्पक्षिगणा इव ॥ परिस्रवेच्च सततं नौर्विशीर्णं वसागरे ॥ १४ ॥ प्रजाः पालयतोऽसम्यग्धर्मणे ह भूपतेः ॥ हार्दभयं संभवति स्वर्गश्चास्य विरुद्धते ॥ १५ ॥ अथ योऽधर्मतः पाति राजा मात्यो यवात्मजः ॥ धर्मासने सन्नियुक्तो धर्ममूले न रर्षभ ॥ १६ ॥ कार्येष्वधिकृताः सम्यगकुर्वन्तो नृपानुगाः ॥ आत्मानं पुरतः कृत्वा यांत्यधः सह पार्थिवाः ॥ १७ ॥ बलात्कृतानां बलिभिः कृपणं बहुजल्पतां ॥ नाथो वै भूमिपो नित्यमनाथानां नृणां भवेत् ॥ १८ ॥ ततः साक्षिबलं साधुद्वैधवादकृतं भवेत् ॥ असाक्षिकमनाथं वा परीक्ष्यंतद्विशेषतः ॥ १९ ॥ अपराधानुरूपं च दंडपापेषु धारयेत् ॥ वियोजयेद्जनैर्ऋद्धानधनानथबन्धनैः ॥ २० ॥ विनये चापि दुर्दत्तान्प्रहारैरपि पार्थिवः ॥ सांत्वेनोपप्रदानेन शिष्टांश्च परिपालयेत् ॥ २१ ॥ राज्ञो वधं चिकीर्ष्यस्तस्य चित्रो वधो भवेत् ॥ आदीपकस्य स्तेनस्य वर्णसंकरिकस्य च ॥ २२ ॥

स्ति यदित्वसौ न धारयामीति वदति तदा द्वैधवादकृतं अन्योन्यं विरुद्धो य उभयोर्वादस्तत्र कृतं साक्षिबलं साधु भवेत् निर्णायकमिति शेषः तत्र अर्थिना प्रत्यर्थिनि स्वार्थसाधनाय साक्षिपत्रं शपथो वा आस्थेयः क्षेत्रादिविषये विवादश्चेद्भोगोपि प्रदर्शनीयः यदा तु प्रत्यर्थी वदति सत्यमस्य मया गृहीतं परंतु प्रत्यर्पितमिति वा अस्मिन्नर्थे पूर्वमेवायं मया पराजितोऽस्ति पुनर्निर्लज्जत्वादुपागत इति वा वदति तदा प्रत्यर्पणकालीना अर्थिपराजयकालीना वा साक्ष्यादयः प्रदर्शनीयाः यद्यर्थिनः प्रत्यर्थिनो वा साक्ष्यादिकं नास्ति शपथं वा परोनानुमन्यते तदा तद्विवादास्पदं द्रव्यमसाक्षिकत्वादनार्थं निःस्वामिकं भवति अर्थी च तन्मुंचति तदा विशेषतस्तत्पश्यन् शूद्रादिना तत्परीक्ष्यमिति ॥ १८ ॥ परीक्षोत्तरमपि किं कार्यमत आह अपराधेति ॥ १९ ॥ २० ॥ चित्रो नेकथा आदीपकस्य गृहादिदाहकस्य चित्र इति सर्वत्रानुक्रुष्यते ॥ २१ ॥ युक्तस्य यथाशास्त्रमवहितस्य चित्रवधं कुर्वतोऽपि राज्ञो दोषो नास्ति प्रत्युत धर्म एवास्तीत्यर्थः ॥ २२ ॥